

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
CORT-REAL 7-1.º

ANUNCI Y COMUNICATS

Preus convencionals
De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin á la Redacció, se'n donará compte en lo Setmanari

Any 3.º

Diumenge 19 de Abril de 1896

BIBLIOTECA PUBLICA Núm. 105
GIRONA

ENCUADERNADOR

Se necesita un oficial en la impremta d'aquest periódich.

SECCIÓ GENERAL

MALA FÉ

Es immoral, es indigne, lo que passa ab certs periódichs unitaristas que s' diuen republicans y partidaris de totes les llibertats per radicals que sien.

Vé En Pi y Margall y, conseqüent ab los principis polítichs que ha propagat y mantingut fins ara, sosté que 'ls cubans tenen dret á la autonomia y que l' haversels hi negat y regatejat pels governants espanyols es una de les causes principals, sinó la primera, de la actual insurrecció de Cuba; y 'ls periódichs aludits fan com qui s' escandalitsan y no 'l dexan de mal patriota, de mambis, de separatista.

Venen los regionalistas y, conseqüents ab sos principis, sostenen que sols la concessió á Cuba de la autonomia regional pot conservar á Espanya la soberanía de l'illa y que les imposicions dels principis unitaristas y la política d' explotació han sigut causes, potser les principals, de la present insurrecció de Cuba; y aquells mateixos periódichs les acusan de traydors á la patria, los senyalan com á mals espanyols y los motejan de mambises y separatistas vergonzantes.

Pero arriba 'l dia que 'ls capitosos de tots aquestos republicans unitaristas, y fins alguns dels federals, se unen á Madrid pera veure d' entendres y formular las bases de la Unió Republicana, y de moment al menos ho conseguen ó semblan haverho conseguit, y 'ls periódichs á que 'ns referim llensan al vol les campanes en celebració de succés tant satisfactori y 'ls hi falta temps pera adherirse á la Unió.

Ara bé: ¿quín es lo criteri de la Unió Republicana pera la solució definitiva de la qüestió de Cuba? ¿Es, per ventura, contestar á la guerra exclusivament ab la guerra? ¿Es imposarse als axecats en armes pel terror? ¿Es ni sisquera l'assimilació complerta ab la península, única conseqüència lògica dels principis unitaristas liberals? No. La Declaració firmada en nom y representació dels partits republicans centralista, federal, nacional y progressista, després de considerar com d'interés suprem mantenir á tota costa la integritat de la patria; de fer constar les seves simpaties y aplauso pels que á Cuba lluytan per la causa d' Espanya; de calificar de error funesto lo creure que la qüestió cubana es exclusivament militar y no un problema al quin precisa donar solució per medis polítichs discretament combinats ab l' esfors de les armes y d' atribuir als governs monárquichs presents y passats la culpa de l' actual insurrecció y la anterior perdua de les colonies hispano-americanes, diu textualment:

«QUINT. Que la solució definitiva del problema polítich y social de les nostres Antilles, sots la bandera espanyola y com á medi d' assegurar la tranquil·litat y 'l desenrotlló d' aquells pobles ab íntima relació ab los veritables interessos peninsulars, consisteix á juhl de tots los partits de la Unió Republicana, en la implantació de reformes radicals en la administració y règimen intern de Puerto-Rico y de Cuba, arribant la majoria dels firmants á estimar, que aixís los principis del dret com les excepcionals circumstancies del moment y totes les afortunades esperiencias de les nacions colonisadores de l' Etat Moderna, IMPOSAN LA OPORTUNA APLICACIÓ DEL PRINCIPI DE LA AUTONOMIA COLONIAL.»

«Ha dit res mes En Pi y Margall, han dit res mes los regionalistas de lo que diuen, sotscriuen y declaren los representants dels partits que constituïxen la Unió Republicana, que'l dret, les circumstancies presents y la experiència de les nacions colonisadores de l' Etat Moderna, imposan que s' dongui á Cuba la autonomia? Y si lo mateix han declarat los partits que forman

la Unió Republicana, perquè son qualificats de separatistas, de mambises, d' antipatriotes, solament los regionalistas y En Pi y Margall? ¿Ab quina autoritat, ab quina bona fé los motejan d' aquesta manera los periódichs mateixos que no tenen per la Unió Republicana més que adhesió expressa, alabanses continuades, y que no han protestat d' aquelles afirmacions, ni les han desautorisades?

La mala fé d' aquestos periódichs es evident, com ho es també quan cridan fins á esgargamellarse que á la guerra sols s' ha respondre ab la guerra y á les salvatjades dels insurrectes s' ha de contestar fusellant á tothom que s' agafi; ells, precisament, qu' havian predicat sempre la abolicció de la pena de mort per motius polítichs y que fins tractantse de delictes comuns, per horribles que sien, no s' descuydan may de demanar l' indult del reo y més d' una vegada han censurat y han tractat de deprimir als qui, sia per convicció, sia per qualsevol altre motiu, en us de la seva llibertat s' han negat á felshi cor en aytals empreses.

Lo que 'ls cou es haver de confessar que sos contraris polítichs tenen rahó; y lo que comprenen es que la concessió de la autonomia á Cuba té d' ésser en lo previndre un argument poderós en favor de la virtualitat y eficacia dels principis regionalistas: axi com, al cridar guerra y extermini, apuntavan, nó als insurrectes cubans, sinó al general de la restauració quin prestigi podia algun dia perjudicar á l' adveniment de la república.

Mires interessades, esperit de banderia, tal es lo patriotisme d' aquestos senyors.

La monarquia sense la base del Regionalisme es insostenible á Espanya y lo mateix la República si per desgracia la centralisadora triomfés

(Continuació)

X. — Mals que experimenta nostra llengua y la ensenyansa en Catalunya.

La obra impia de subjectar nostre país á una disciplina exótica y volandera s' aplica també per lo Ministeri de Foment respecte de la Ensenyansa. Fa temps que monopolisa la vida Universaria provehint frecuentment las cátedras de la Catalana en personas estranyas al país, que suspiran per abandonar lo aprofitant la ocasió d' un ascens, y que sovint lo maltractan ridiculisant sa parla y sas costums.

Per alguns, particularment los de 2.ª Ensenyansa, la càtedra los serveix per realisar un negoci indigne, escrivint llibres de pacotilla, quan no son plagis ramplons de llibres de mérit, que ofereixen als seus deixebles ab una lleugera disfressa d' estil ó de locusió, obligantlos á comprarlos á preus usuraris, baix pena de suspensió de curs. Aixó per suposat que no ho diuen, pero ho fan, lo Govern ho sap y 'l remey no ve. Mentres duri aquest sistema, inútil es esperar que logri nostra Universitat formar un cos de doctrina, ni filosófica, ni literaria, ni jurídica en consonancia ab lo génit y ab lo bon sentit del territori.

Hi ha altrás ensenyansas á càrrech sou manteniment de la Provincia, tenintla privada de son govern y de la provisió de son personal. Las iniciativas de la Junta de Comers de Barcelona quan la Espanya gosava de la ditxa de no coneixer lo Ministeri de Foment, crearen una generació d' artistas que acreditavan la Escola de Llotja y que s' identificavan ab lo gust y 'l génit del país que rebia sa influencia al per que 'ls la comunicava. També las iniciativas provincials establiren las escolas d' arts ó industrials, cual govern y provisió de cátedras ha engolit l' Estat. Ara ensenyen en dits centres pagats per la provincia algunas personas que venen de païssos atrassats, alguna sense més estimul que cobrar la paga, figurar en la nómina y esperar algun ascens.

Per rematxar lo clau aparegué fa poch anys un Ministre que s' diu demócrata, qui acaparà en l' Estat lo mangoneig de la 1.ª Ensenyansa, propia de cada Municipi y 'l transferí al centre de las injusticias, puig, que d' aixó 'n paieix la llegislació y la llengua de nostre poble. Ara s' ensenya en nostres Municipi y una llengua forastera, que es com si no s' ensenyés res, se empobreix l' enteniment dels noys fentlos aprendre lo desconegut per lo desconegut en perjudici de las tradicions de la terra y descunquant la cadena d' or de las ensenyansas populars, eclesiásticas y de familia condensadas en la doctrina cristiana que també se 'ls recita en castellá. Y per acabar de confondre tot, mols sacerdots, tocats del esperit de novetat, seguidors de la moda y aduladors dels prosselits d' ella, predicen en castellá que la generalitat no l' entén, secundant (encara que sens animo de sa párt) la acció masónica, y fent que no entenotlos s' abandoni l' Iglesia com havent vist per propia experiència, en algun poble. Y axó continúa sense que s' hi posi remey y va creixent de modo, que á la llarga importarà per l' Iglesia catalana una vida merament oficial. L' absolutisme Monárquich no havia arribat á collocarnos en tan trist estat respecte de nostra llengua y de nostre dret porque, refrenat per lo Cristianisme, respectava una y altre. Los governants que la Revolució cría s' atreveixen á tot y avansan sempre per aquest fatal camí. Han extés fins al clero en quant han pogut, lo sistema de movilitat en sos destins, fent dependre la sua dotació dels pressupòsits públichs y tentantlo los acensos. Avans hi havia parroquias de pobles humils, ricas en propietat parroquial y 'l que las obtenia s' hi arrelava y arrelantshi s' identificava ab la gent y sort del poble y tota la terra del voltant ne sortia beneficiada. En aquell temps fins lo clero regular d' homes y donas afavoria lo bell parlar y escriure de nostra gent, mentres que avuy abandona aquesta tasca y s' deixa arrastrar per las corrents anti-patrióticas castellanisadoras. Sabém que en alguns estudis se castiga ab penas afrontosas als que parlan en catalá (Com si no fos millor ensenyar la llengua castellana fundantho en la nostra, y fent agradosa la propia llengua tot ensenyant la forastera!

XI. — Crisis que atravessa la vida Catalana ab ocasió dels abusos del parlamentarisme. — Convenia restablir la vida de las regions terminada la guerra de la Independencia.

L' avech xuclador del centre 'ns va dragant, la igualació projectada per Felip V marcha en tren rápit. Estém los catalans passant per la crísis tremenda de ser ó no ser, perdre tot lo que 'ns dignifica y convertirnos en los llloras del treball d' Espanya, D' ahont por devallar lo remey? Després de Deu, de nostre seny y esfors, fentlo en quan sia possible colectiu. Ab lo seny havém de recobrar la virtut antiga y revestirla de las formas convenientes al Estat d' Unió en que 'ns trobém.

Conservém l' esperit fort que vivifica 'l cos encara que membrat, pero ab potencia de recobrar una figura proporcionada. Entrarem á formar la Unitat Monárquica Espanyola y 'l Rey nos privá de fet de veu en Cors y de dret, al proclamarse absolut, abusant de la victoria. Nos deixá l' us de la llengua ab una sola excepció y 'ns deixá intacta la vida jurídica. L' época del absolutisme Real ha passat ja entre nosaltres y per no tornar de molt temps, per no dir may més y 'l ha succehit lo Parlamentari.

Aquest s' ha sobreposat al Rey valentse del artificio de la Unitat Nacional, corresponent á una Soberanía Nacional superior á tot, simbolisantla en lo nou Estat Espanyol, que es l' instrument format per l' egoisme, la impietat y la hipocresía per fer tábula rasa de tot lo social preexistent dintre de nosaltres mateixos y condemnar á un saqueig dissimulat y permanent nostra religiositat, nostras institucions particulars, nostre idioma, nostras lleys y costums, nostras bens y fins nostre jovent sacrificat per la passió nivelladora y assimiladora dels que 'l manejan. Es l' Estat un

maniquí irresponsable que obra á impuls del Parlamentarisme y dels seus corifeus, que, invocant la rahó de la Unitat Nacional los organismes que protegían al ciutadà y al home, convertintlo en gra de sorra enfront del seu poder colossal, que de cada dia, com havent vist, extrema la adjectió y lo servilisme, entrometentse abusivament fins en las relacions familiars y privadas. Quant regia tantsols la Unitat Monàrquica era imposible tanta baixesa; lo Rey oferia una responsabilitat moral, mentres que l' estat no 'n te de cap mena, paguem sas culpas los mateixos sacrificats, y existía entre l' Rey y l' home un engranall de corporacions similars al mateix home familiar en que hi figurava com á membre, constituint un tot armónich vivent y compacte per resistir los abusos socials y particulars extrems. Cualsevol atach á un principi social interessava á tots, y tots hi oposavan la rahó y sino la forsa. De manera que quan després de la guerra de la Independencia, recobrada per l' esfors y l' sacrifici delas regions, y rescatat y reintegrat lo Rey en lo Trono d' Espanya sols procedía despullarlo del absolutisme de que s' havia revestit per una degeneració del poder representatiu de que tots gosaren fins á l' época dels Reys Catòlics. En una paraula, corregir l' obra de Felip V per recórrer tothom la llibertat política y realisar la fraternitat entre totes las regions Espanyolas inclosa la castellana, que ja havém vist que es ara també víctima del sistema Parlamentari; tal era lo que devía establirse com á principi constitucional comú y lo que convé encara adoptar per lo be y salvació d' Espanya.

XI.—Si 'ls uniformistas no han consumat la ruina de nostra Pàtria es perque lluytan contra naturalesa.—Humillació del Monarquisme.

L' uniformisme fill de las sectas y per consegüent anti-cristià, lográ sobreposarse á las aspiracions regionals y, comprenent que l' Rey es per naturalesa en rahó de sos títols lo representant genuí de la Sobrania Espanyola, ha procurat reduhirlo á la menor expressió possible, com algun dels capítosts de la secta ha expressat solemnement. D' aquí que se l' hagi privat del sustentacle de las Regions y d' aquí que no s' hagi restituit á las últimas sa veu y representació.

La experiència ensenya, que 'ls polítichs provocant la opressió de las regions trevallavan en dany de la Monarquia, y aquesta, afavorin tant maquiavèlich intent, treballava en son propi dany, puig que, donant alas al uniformisme, contribuí en cert modó á la obra de sos enèmichs, ó com si diguessem que 'ls Reys aniquilant las regions, se tiraren terra als ulls.

Los que han sobreposat y á vegadas contraposat á l' unitat Monàrquica la Nacional ab lo célebre logogrifo de «Cumplase la voluntad Nacional» ab aixó més s' extremaren, en l' aplanament de las Regions, en la confusió y despreci de tots los idiomas Espanyols menos hu, perque l' usa la majoria dels adeptes, y la abolicció de las diferèncias juridicas per explotar més á gust los oficis de República y adhuc certas Institucions de crèdit y monopoli.

Clar está que no han arribat encara al terme complet de sas aspiracions, no per altra rahó, sino perque lluytan ja de frech á frech contra las lleys de la naturalesa y l' ordre providencial ab que Deu ha fet cada hu dels pobles espanyols. Mes es precís que l' estat de tensió de l' esperit popular cansat per los uniformistes desapareca d' una vegada, pera recobrar nostras familias una pau definitiva, y consolidar nostras pobles la manera de viure y governarse que 'ls marca son origen y 'ls seus destins.

Clar está que tampoch han lograt reduhir al no res la virtut monàrquica, perque avuy com avuy necessitan dels seus prestigis pera detentar lo poder. No es, empero, menys cert, que subordinan la llibertat monàrquica á la opinió anodina de las multituds per medi del sufragi universal.

¿Qué significa aqueix sustentacle per lo Trono, variable á cada elecció y manejable al intent dels que monopolisan lo poder? No es altra cosa que el instrument artificios per recabar del Trono la credencial de continuar explotant en benefici de cada parcialitat la cosa pública. Significa també l' medi d' omplir lo buyt en que 's troba l' Trono suprimidas las regions á fi y efecte de que hagi d' escullir per sos ministres, las personas que l' Parlament l' indiqui. Nostre Parlament en un de sos membres, lo principal en materia econòmica, que es lo que preocupa als polítichs, es de naturalesa similar á la del cos electoral, multitut, venalitat, concupiscencias, egoismes personals y de classe burocràtica y d' aquí ve que prealesqui la disgregació de las classes que trellavan y pagan, la inconsistència dels caràcters en los negocis públics y l' anemia de tot lo cos polítich y social espanyol. Vegis, dochs, dintre de quin cercol viciós se desenrotlla la vida monàrquica pera restablir la llibertat y la fraternitat veritables á Espanya.

Vegis com mantenen esparramadas per tot arreu las grans companyias de potflichs ab certas clientelas de favoritisme, dirigidas per cacichs y contraposadas á la ciutadania franca, activa y profitosa que sofreix las vejacions y las soporta.

F. ROMANÍ Y PUIGDENGOLAS.

(S' acabarà)

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT—Sessió del 13 Abril—Baix la presidencia de don Anton Boxa y assistència de 12 concejals, se reuní la Corporació municipal á l' hora de costum, prenguentse los següents acorts:

Aprobar varis comptes per valor de 890 pessetes 75 centims. Concedir permis d' obres á don Joseph Perich y á don Narcis Prats.

Abonar al paleta temporer del Municipi 71'62 pessetes, y

Autorisar á la Comissió corresponent pera que d' acort ab lo senyor Arquitecte formalisi un projecte d' arreglo del carrer de la Argenteria.

Lo dijous prop passat foren proclamats diputats elets, per les respectives juntes generals d' escrutini, en la nostra provincia, los senyors següents: districte de Gerona, Pella y Forgas; districte de Santa Coloma, Muro Carratalá; districte de La Bisbal, Comte del Villar; districte de Torroella, Quintana; districte de Vilademuls, Rahola; districte de Figueras, Vilallonga; districte d' Olot, Llorens, y districte de Puigcerdà, Puig; tots ells encasillats, si be que, á última hora, se diu que hi havia ordres de deixar surtir per Figueras al senyor Pi y Margall. Les ordres degueren fer tart y no ha pogut esser. Dels proclamats sis son conservadors, un es carlí y un altre sagastí, y n' hi ha cinch de catalans, dos de castellans y un de valencià. Encara que, segons hem sentit á dir, hi ha protestas en altres districtes, ahont s' ha filat més prim ha sigut á Gerona y sobre tot á La Bisbal, en quin districte tampoch hi ha faltat, segons veu pública, aquesta vegada, la tradicional *tupinada* de Llagostera. Allí no hi valen notaris, ni hi val res; tant l' hi té que mani l' un com que mani l' altre, la *tupinada* sempre que hi ha eleccions hi es més segura que l' fajol á Olot. Avuy per l' un, demà per l' altre, hi ha sempre unanimitat de parers, y ningú pot tirarse res á la cara; lo qui te la ma á l' olla s' ho arregla com vol y tots han fet fins ara lo mateix. En fi, que 'ls que buscan la sinceritat electoral, no han d' anar á trovarla en aquella vila, ni avans, ni ara. Y lo mellor es la calma ab que ho prenen los electors llagosterins que no exerceixen: ni s' esbalotan, ni escampan pel pahis la seva indignació, com ho fan ara los madrilenys perque allí diuen que també s' ha vuydat lo *tupí*. Que prenguin paciència y fassin com los de Llagostera, en la seguretat de que si avuy l' han vuydat los conservadors, demà lo vuydarán los sagastins ó qualsevol altre partit que governi y tinga la payella pel mànec. Nosaltres apostariam, sense cap por de perdre, que no es aquesta la primera vegada que s' han fet trampes y trampes grosses á Madrid, com apostariam dos contra hu que no será aquesta la última vegada que se n' hi ferán. Lo mal exemple en materia electoral s' ha propagat tant y tant, que les trampes s' han connaturalisat ja ab lo modo d' esser del pahis y s' en fan fins per gust, per no perdre l' agre, adhuc quan no hi cap necessitat de ferne, quan en un districte no hi ha mes qu' un candidat y encara que volgués, diguemho així, no podria perdre.

Per fi las exigencies del sistema parlamentari que á Espanya se practica ho volen així y per alguna cosa En Canovas va disoldre las Corts passades, que, naturalment, eran sagastines, per que les va fer en Sagasta.

Aquí ab poquissimes excepcions, lo qui vol esser diputat, fins d' oposició, ab qui 's te d' entendre es ab lo govern, que dels electors ja se n' pot ben riure.

Ara solts falta que després de tot axó los grans polítichs que s' estilan tractin de convencernos, ab grandiloqüents é interminables discursos, que l' poble espanyol gosa de totes les llibertats modernes y qu' Europa, admirada, nos contempla ab enveja.

—Ahir, dissapte, fou la designació de compromissaris pera les eleccions de Senadors que está manat se fassin lo diumenge que vé. A la nostre provincia es probable que donguin poch joch, perque tal com han anat les eleccions de diputats es facil que ni sisquiera hi hagi candidatura d' oposició. Son segurs com á candidats encasillats, lo canovi senyor Marques de Robert y lo carlí senyor Llauder; lo tercer encara no se sab de cert si será lo senyor Roger de Figueras ó qualsevol altre ministerial que indiqui l' Govern. Los silvelistes, que en les eleccions de diputats son los únichs qu' han donat mal de caps de debó al governador de la provincia, haurán de desistir de la candidatura de don Albert Camps, que la vegada anterior va derrotar al senyor Llauder, á menos que á última hora surti alguna complicació de la quina puguin aprofitarse en son benefici, perque encara que sembli que dormen, de segur que están ab los ulls ben oberts y no 'ls atraparán descuydats.

Los compromissaris elets per Gerona son los senyors don Joseph Ametller, don Hortensi Bajandas y don Vicens Carreras,

—Escriuhen á *La Renaixensa* desde Figueras, que el senyor Trayter, en una excursió qu' acaba de fer als Pirineus, ha afegit

á son album lo dibuix d' un menhir trobat en un bosc prop de Tapis, y quatre dolmens en Coma d' Infern, dels quals cap altre nat ne tenia noticia.

—Convergent á un mateix fi, que es lo revellament de Catalunya y la glorificació de nostra historia, la Confraria de Sant Jordi de la vila de Ripoll y la Comissió Executiva de la urna nova ab que la comarca olotina 's proposa honrar la memoria del que fou en vida son senyor lo gran comte de Besalú En Bernat Tallaferró, donant á sos restos decorosa y definitiva sepultura, han resolt de comú acort celebrar en la mateixa diada de Sant Jordi, patró de nostre Principat (23 d' Abril) y en dita vila de Ripoll, la una mentats restos y de la colocació de la urna en lo lloch que en la Basílica de Santa Maria li está ja senyalat, de conformitat ab lo següent programa:

Dia 22.—A dos cuarts de vuyt del vespre. Se cantarà Completas pel clero de la Basílica, acabadas las quals, la música d' aquesta vila tocará algunas sardanas á la plassa del Corral, alternadas ab rapichs de campanas y elevació de globos ab bengalas.

Dia 23.—A las set del mati. Missa de Comunió ab plática preparatoria y cant d' eucarísticas coblas.—A la deu. Ofici solemne pontifical que celebrará l' Excm. senyor Bisbe de Vich y executarà la Capella de Santa Maria al efecte aumentada, executantse á orga, violins y contrabaixos la Missa de Mercaderes. Després del Evangeli predicará las glórias del Sant, lo conegut y elocuent orador sagrat mossen Ferran Sellarés, rector de Teyá.—A las quatre de la tarde. Inauguració de la urna destinada á guardar las venerables despullas del Comte de Besalú, en Bernat Tallaferró, á qual acte estarán representats los municipis de Besalú, Olot, Ripoll y otras corporacions de nostra terra, de conformitat ab la següent ordenació:

Primer. Himne de la restauració del Monastir.

Segon. Discurs del senyor Secretari de la Comissió Executiva oferint al senyor Bisbe l' urna en nom de la comarca d' Olot.

Tercer. Discurs d' acceptació de part del senyor Bisbe.

Cuart. Solemne absoluta pel clero del Monastir al entorn de la caixa que tanca 'ls restos.

Quint. Colocació d' aquella dins la urna, la que 's tancarà y sellará, després d' enterrarhi l' pergami ab los noms dels benefactors, alsantse de tot acta notarial.

• Sisé. Cant dels Goigs de Santa Maria de Ripoll.

A dos cuarts de vuyt del vespre. Després dels exercicis propis del últim dia del Octavari al Sant, s' exposará á Sa Divina Magestat, y la Capella de Santa Maria cantarà l' santíssim Trisagí, composició del reverent Joseph Pinadella.

Assistirán al acte l' Excm. é ltm. senyor Bisbe de Vich doctor Morgades y diferentas corporacions catalanas.

Agrahim la invitació ab que se 'ns ha distingit.

—Ha quedat constituída á Barcelona la Junta Regional de Catalunya pel quart Congrés científich internacional de catòlics que se ha d' celebrar á Friburg (Suïssa) del 9 al 13 Agost de 1897. Forman dita Junta lo Dr. D. Jaume Catalá, bisbe de Barcelona, president d' honor; Dr. D. Delfi Donadiu, president efectiu; Dr. D. Silveri Aulet, Secretari; Dr. D. Pionis Cabot, Tresorer; Vocals per la provincia de Gerona: M. Itré Sr. Dr. D. Antoni M. Oms, Penitenciari (Gerona); Dr. D. Manel Vinyas (Gerona); Dr. D. Jaume Bertran (Figueras); Dr. D. Joan Cama (La Bisbal); Dr. D. Francisco Dalmau (Bañolas); Rnt. Dr. D. Esteve Ferrer (Olot); Rnt. Dr. D. Joseph Pla y Ribera (Figueras)

Cada un d' aquets senyors está facultat per rebre adhesions al expressat Congrés mediant lo pago de dotze pessetes y mitja y al mateix temps memorias ó traballs científich-catòlics fins el dia 12 de Maig de 1897.

—Dijous inaugura las tascas en lo Principal de la companyia dramática que dirigeix l' actor senyor Castelló. Se posa en escena la comedia de don Miquel Echageray *Sin familia*, y la pessa *Hija única*. Ahir se posá en escena lo melodrama *Los pobres de Madrid* y está anunciada per avuy la comedia *Militares y paisanos*.

—Lo quinzenari de propaganda *Lo Regionalista*, numero 13, conté lo següent sumari: Lo mal pitjor—Lo conreu del tabaco á Catalunya—La lley y la sabas—Politiqueria—La conquesta de Perelló—La nostra herencia—Barreja—Crónica regionalista—Retrógados—Estarjo.

Se reparteix de franch en lo *Centre Catalanista de Gerona*.

—Se troba ja quasi restablert de sa malaltia nostre estimat amic lo distingit farmacèutich don Joseph M.ª Perez y Xifra, lo que celebrém.

—Hem rebut lo programa del tercer Certamen catequístich que per l' any 1896 celebra la Academia Católica de Sabadell.

—Lo felibre Marius André, que resideix á Barcelona, está á punt de publicar una novela en francés que s' anomenarà *Moniserrat*, d' assumpto essencialment catalá y tendencias regionalistas.

—Ha experimentat una lleugera millora en sa malaltia don Joaquim Prim de Balle; germá de nostre estimat company don Ignasi. Ho celebrém y fem vots perque s' accentue aquesta millora y poguém donar prompte noticia de son restabliment.

—Varis joves residents á Barcelona conreuhadors de la literatura catalana, tractan de fundar una societat que s' anomenarà «Nova escola catalana».

—Diu *La Renaixensa* d' ahir:

«Avans d' ahir se doná en l' Olimpo la primera funció del *Teatre independent* constituït pel jovent *modernista catalá* que vol introduhir en la nostra literatura la sava d' altres que consti-

deran viuen una vida mes moderna, mes deslligada de tradicions artísticas y socials.

La obra que servi pera la inauguració fou *Los Espectres* d' Ibsen, una de las de més valor literari y també de las que mes radicalment intentan batallar contra 'ls convencionalismes socials, advertint que 'l Ibsen diu convencionalismes a moltes coses que arrelan una mica mes fondo dintre l' home.

Fou presentada la traducció al catalá per en Pompeu Fabra y en Joaquim Casas y Carbó, que fa temps se publicá a *L' Avenç*, en que las cualitats de la llengua catalana están perfectament adaptadas a la expressió calurosa y tranquila d'un problema espanyol del home.

La representació pera la gent meridional educada en un altre convencionalisme ho resultá una mica massa de calmosa, trovant als actors millor en las cosas tranquilas que en la expressió de las situacions violentas.

Lo publich, format en sa major part de joves coneguts per sas aficions literarias, escoltá la reparesentació ab verdadera atenció, com qui assisteix a estudiar una obra literaria.

Avans de la representació en Pere Corominas llegí un estudi sobre l' obra d' Ibsen que publicarem en LA RENAIXENSA.

—Sabém que en l' acreditat setmanari vigatá «La Veü del Montserrat» veurá molt aviat la llum pública un interessant treball sobre les monedes comtals catalanes trovades fa poch temps en gran nombre en lo santuari de la Mare de Deu del Coll, y de les quines los aficionats de Gerona y d' Olot n' han pogut recullir algunes. Quasi totes aquelles monedes han anat a parar al Museu episcopal de Vich a quina diócesis pertany lo Santuari, y lo treball aludit l' ha fet, per encàrrech del lltm. Bisbe Morgades, lo jove arqueòlech Rnt. don Joseph Gudiol y Cunill.

—FIRAS Y FESTAS—Firas. dia 23 Blanes y Corsá. Festas majors—Dia 23, San Jordi Desvalls.—26, Tortellá.

—J. LLINÁS Y C.—BANQUERS.—Ciudadans, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interés.

—CASA D' ESTALVIS DE GERONA.—Ciudadans 16, y Llebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dious y dissaptes de 9 a 4 y 'ts diumenges de 10 a 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

L' UNIO AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la matexa té establertas, la subscripció a les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demés notícies que s'ecessin.

VARIETATS

EL BATLLE DEL CASTELL DE PERALADA

Un altro bon Guzmán catalá en 1464

Fins are registra l' istoria patria dos fets de sublimat eroisme, dos grands figures de pares, governadors de fortalteses que, intimats de rendició per sos contraris, baix amenaça de veure sacrificar a sos propis fills, presos a traició, no d'aptaren ofegar els més poderosos instints de la natura i els més tendres sentiments del cor en ares del cumpliment de llur deute, de la llef de feeltat i de la responsabilitat sagrada que demunt ells pesava.

Se pondera en Castellá l' enteresa del bon Guzmán, governador de Tarifa, contre els moros, an els qu' ell mateix llençá son punyal per a qu' immolessin a son infant. No menys famós es en Joan Blancas, consul de Perpinyá, qui durant un siti dels francesos, en situació molt parecuda, va obrar ab igual esperit i decisió.

Are, mercé a una casual troballa, podem senyalar un fet identic d' un altro catalá, posat encare en major compromís porque no sols li presentaren devant el fill, sinó sos parents, tots am dogals al coll per esse penjats; més ell, no volent trencar l' omenatge prestat a son senyor, com batlle del castell de Peralada, comanat a sa defensa, respongué en els resolts termes del document qu' aném a copia. Es aqué una seuzilla carta o comunicació enclosa en el *Registro de Letres Comunes* del nostre (1) Arxiu Municipal (núm 215 volum de l' any 1464), dirigida al Concell per un seu missatger o embaixador, Perejoan Serra, tramés a les parts de l' empordá quan més ardia la guerra del Principat contre son senyor aconsellat rei en Joan II, complicada am la dels pagesos de remença, que fou causa de tantes malvestats, entre ellas, la qu' en la susdita carta se refereix amb una senzilleza estoica, com si 's tractes de la cosa mes natural del mon, sense émfasis ni jactancia, ni solament esmentar-se el nom de aquell brau patrici, a qui bastava el compliment de sa obligació de lleal vasall, estricte guardador i ome onrat, seons per naturalesa ho éren llavors tots els bons catalans.

Heus aquí, doncs, un fragment de la dita correspondéncia, ont se fa relació del succés qu' ens ocupa: Molt honorables e de gran savieses senyors: per lo sots-reguer de Gerona he largament stat informat, de totes les coses ocorrents fins en aquella iornada, é no contrastant que fossen avissats de la pressa e destrucció de la vila de Peralada, encare apres havem sabut longament delles coses que se son seguides a gran culpa del bescompte de Rocafort, lo qual ha comportat los pagesos en tenir la vila, qui estáada gran folia, car lo seny e discreció era ates no eran forts per voler la fer tenir, pus avia bon castel damunt que es bona fortalessa, es podien recollir les persones, vitua-

lles e bens; hoc encare gran culpa den Vilafrezer procurador del dit bescompte, qui tres ho quatre dies li fonch dit per nosaltres que metés gent de Peralada en la dita vila de Navata; atés que noy avia cúmpliment de gent, y encare cap quilis governés, e el pres ne carrech e ay donat mal recapte á nosaltres: vist açó, avém atés en lo quins ha semblat en restaurar lo castel, lo qual prés, so que Deu no vulla seria un gran dapnatge de l' igueres e de Beselú, e de totes les altres viles entorn. Hoc encare tenintse aquest castel, no pot aturar ningú en la vila sens hun gran dapnatge; e per tots aquets esguarts vist e sabuda nova per hu del dit castel lo qual es exit en la nit e tramés per lo batlle del dit castel a nosaltres, notificantnos com avien portat un fill e parents del batlle fins a les portes del castel los enemichs, dientli ques retés sino que le penyarien son fill e parents, devant el, dogals al coll, e el respos que nou estimava res, sino que fessen so que bels vingués, car el volia fer lo degut e so que devía en servar lo sacrament e homenatge que prestat avia al dit bescompte, e axi els sen anaren e no executaren res. Mes avant nos informá com no tenien farina en lo castel, ni complement de gent per deffendra aquell, ni encare pólvora ni passadors, e nosaltres vista la necessitat, aquella nit matexa acordam XIII homens los quals non trobam pus car me s ni aguessen messos, ab salari de V florins lo mes, e polvora que 'ls trametem e hun conestable qui sen aná ab els bon home e ve valent; e axi trametemlos per aquella nit, per quant no aviem disposició de trametre les altres coses demanades per ells ab veritat, tant en farines e sarabatana, quant altres coses; de tot auran bon cúpliment si a Deus será placent. Hoc encare mes per lo fet de Besalú, quant encare per ferlos estar apretats en no donar combat al castel, e siu fan que en tot cas fossen desbaratats. Avem tramesos L rocins a Figueres qui es una leuga e miga del castel, los quals son pagats per hun mes e mig: avem fiança en Deu que tant en lo dit castel, quant en la vila de Besalú se donara algun bon recapte, ab tot se fassa ab gran peril... De Castelló a XXVI de desembre any M.CCCC.LXIII. Aparellat a la hordinació de vosaltres, Moss. rs, Pere Johan Serra, embe-xador per aqueixa Ciutat.» (2)

JOSEPH PUIGGARÍ

(2) De la revista catalana «L' Avenç», any 1893, planes 28 y 29.—Encare que no hi estém conformes, dexém lo text ab la mateixa ortografia qu' usava aquella Revista.

SECCIÓ LITERARIA

PRIMER PETÓ

Ja ho sé de cada dia. En tocant las set, sento una veuheta angelical que 'm crida: papa al mateix temps que s' obra la porta del despaig y veig a mon filllet que 's vol escapar-se dels brassos de sa mare per venir als meus; deixo la pluma, m' aixeco y fent un bes al nen, tots tres ens dirigim al quarto del menut; alli ja hi ha lo tabal ab foch que mantè la robeta ben calenta; ma muller se senta ab una cadira y posantse lo menut a la falda los dos donem principi al solemne acte de despullarlo y posarli robeta neta per ficarlo al llit, pero com que jo no hi soch gayre práctic ab aquestes coses a lo millor succeheix que ma muller me demana una gorreta, y després de molt buscá a dins del tabal l' hi donch unas calsetas. Quan l' hem vestit, lo portem al llit, la dona 'l senya y jo m' hi acosto per ferli l' ultim petó; ell com que no sap lo que aixó indica y lo que vol es jugá, aparta sa carona y agafantse ab ses manetas a mon bigoti, estira, que estirará; jo, com que 's l' únich filllet que tinch, y quan no mes s' enté un sembla l' rey, no goso dir paraula y prech paciencia; pero si que a cada estirada hi poso mes mala cara, lo que fa aumentá la rialla de ma muller que a l' altre costat de llit se reventa de riure. Me 'n desempellego com puch y lo fiquem al llit, tapantlo ben be per que no 's refredi y ab ma esposa comensan nostres enrehonaments.—Mira-me diu ella, dantli una amorosa mirada; la boqueta si que 's ben meva, el naset es de la mare, els ullets del pare, las orelles... sí, ves seguint l' hi dich jo, tot será de la teva familia com si la meva no hi tingués res que veurer ¿Y que m' en dius d' aquets ditets tan hermosos? Noya, aixó si que 't consedeixo que 's ben be teu; sempre estan disposats a fer malt, ó si no que ho diga mon bigote. ¿Y que 'l farem sé? A una pregunta de tal clase no sè que contestarli y tot gratanme 'l cap me poso a mirar lo sostre com si d' allí tingués de traurer la contesta; ¡Vull se general! respon lo menut, que encare no s' ha dormit y escolta la conversa. Aquesta sortida fa esclatá nostre rialla, pero procurem desseguida possá cara feroche, renyantlo per que no 's adorm encare. Ma muller l' hi canta una cansoneta y de mica en mica sos ullets se van tencant, hasta que son sosegat respir nos senyala que ja dorm. Llavors abaixem lo llum y de puntetas nos apartem del llit, pero a cada pas girem lo cap per contemplarlo una vegada mes; al sé a la porta ella amorosa me mira, al mateix temps que mira 'l nin, y ab mi abrasantse ab veu conmosa 'm diu: ¿Saps porque l' estimo tant? porque esteu—y jo—perque 's teu— l' hi responch y un doble bes sella aquelles paraules.

FREDERICH GIRCÓS Y GASPAR

PRIMER PETÓ

Prop del hermós infantet ha arribat lo somni dolç; ja te lligat a flo nin ab ses cadenetes d' or. L' aucellet que te sa gabia, penjada per allí prop curiós mira y remira al hermoset infantó.

També lo mira sa mare; per ella ¡qué n' es de hermosa! ¡Qué es dolç per son cor guaytarlo quan tranquil reposa y dorm! ¡Qué bonicoyes ses galtes tenyides de color roig! De tant boniques, fins ella vol estamparli un petó. Y ajupintse, un petó tendre don al fill que ayma de cor; mes ¡ay! lo nin se desperta; ¡ha destorbat lo seu son! Ella 's posa tota trista, mes... la fi un altre petó; un petó de mare tendra, que tóf ell respira amor. Lo noyet que la ha observada, quan la ha vista ben aprop. en son coll penjant llurs braços li ha tornat també 'l petó. Es lo primer bes que dona a sa mare l' infantó, es l' esclatar d' un cor tendre, primera alé d' una flor.

F. VIVER Y PUIG.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

- Diumenge, 19—La Divina Pastora s: Lleó IX p. Dilluns, 20—Sta. Ignés de Monte-Pulsiano. Dimars, 21—S. Anselm b. y dr. Dimercres, 22—S. Sotero y Cayo papas. Dijous, 23—S. Jordi mr. patró del principat de Catalunya. Divendres, 24—S. Fidel mr. y stas. Bona y Doda. Dissapte, 25—S. March evangelista.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en la Iglesia de las Siervas de S. Joseph.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 18 d' Abril

Table with 3 columns: Especies, Mesures, Pesetes. Lists various goods like Blat, Mestall, Ural, Segol, Civada, Besses, Mill, Panis, Blat de moro, Llobins, Fabes, Fabó, Fassols, Monjetes, Ous, and their prices.

COTISACIÓ Y CAMBIS

DIA 18 DE ABRIL DE 1896

Table titled EFECTES PÚBLICS with columns for Interior, Exterior, Amortisable, and Billets hipotecaris, listing values and dates.

—ACCIONS—

Table listing various companies and their share prices, such as Banch Hispano Colonial, F. C. de Tarragona, etc.

—OBLIGACIONS—

Table listing various bonds and their prices, including F. C. Almansa València y Tarragona, T. B. a F., etc.

—CUPONS—

Table listing various coupons and their values, such as Cubas, Interior y amortizable, etc.

—GIROS—

Table listing various remittance services and their prices, such as Franchs, Lliuras esterlinas, etc.

Telegrama de la casabancaria J. Lluís y C. — Gerona.

Establiment tipogràfic de Manel Llach.

Ferreria Vella 3.—Gerona

SECCIO D' ANUNCIS

SUCURSAL JUNCOSA

13 Plassa de la Constitució 13,
Gerona

DESPATX CENTRAL
10 FERNANDO VII 10
BARCELONA

Aquesta antiga y tan acreditada casa se dedica unicament al comer de XACOLATES, SUCRES, CAFÉS y THÉS.

Reb directament los llegítims sucres de la isla de Cuba, els cafés de Puerto-Rico HACIENDA, MARTINICA, MAYAGUEZ, MOCA Y CARACOLILLO de CEYLAN; de aquí el gran consum qu' es fa d' aquets articles.

Aquesta casa torra diariament lo café y se distingeix per la calitat y puresa d' ell. Recomanam que per obtenir un bon café aromátich y fort se usin las barrexas en iguals parts del MOCA y PUERTO-RICO, aixis com lo CARACOLILLO y MOCA, evitant sempre que bulli puig que deu ésser una pura infusió.

Gran surtit de THÉ del Nört de Xina y del Japó. Aquesta excelent beguda sols pot obtenirse en las clases ditas ORANGE (Carte Rouge) LIPTON, ORANY PECCO, MENLANGE.

Especialitat en lo SOUCHONCH. Aquesta clase es el mes fort y deu emplearse en menos quantitat de la que generalment se usa; una lliure de THE SOUCHONCH equival a 4 lliures d' altres thés.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te rival en lo mon, perquè a més de sos efectes marevellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim. Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós. També s' troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

EDICIÓ DE PROPAGANDA
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALANISTA" de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada mpresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catalán» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y as bases definitivament aprobadas pera la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

MEDICAMENTS ACREDITATS
RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfats GIMBERNAT

Lo mellor dels tónicos reconstituyens coneguts, desperata la gana, cura l' anémia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimuland de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmacies.

Gran Sastreria «La Ampurdanesa»

DE

Joseph Puig y Fábregas

SASTRE DE LA REAL CASA

Plassa del Oli.—GERONA.

Ultimas novetats.—Géneros de moda per senyoras y caballers.

Preus modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

MANEL LLACH

Ferreria Vella, 5

GERONA

Mercaders (Neu) 12

Impressió de tota clase d' obras, folletos, circulars, sobres, paper comercial, tarjetas, esquelas mortuorias, facturas y demés objectes referents al ram d' Imprempta.

Assortit de tots los documents y demés objectes pera la Guardia Civil.

Documents pera los Municipis y Jutjats municipals.

Encuadernació de tota clase de llibres per luxosos que sian.

Preus sumament baratos

500 fulls de paper comercial timbrat 5 ptes. | 1000 sobres comercials timbrats 5 ptes.

FERRERIA VELLA, 5---GERONA

BANCH VITALICI DE CATALUNYA
Companya general de segurs sobre la vida establerta a Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87.949.791'98 ptes.
Actiu en idem. . . . . 15.337.928'87
Sinistres pagats fins a idem. . . . . 32.82.316'89
Reserves ó fondos de segur a idem. . . . . 4.178.675'62

Les principals classes de segur son:
Vida entera.—Capital pagador a la mort del assegurat, a la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Misto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, a la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companya.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General a n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima temporada; los prens sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

FONTBERNAT---Callista

—(Ulls de poll)—

S' ARREGLAN LOS PEUS A DOMICILI

PROGRÉS, 23---Perruqueria.

LA PREVISION

Primera Companya Espanyola dedicada exclusivament a SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent a Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas a preus sumament modichs.

ESTABLIMEET Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims a 30 pessetes la pesa.

Cromos, motlures, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració. Cort-Real núm. 7.-1.ª

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims